בס"ד

יום **ד', א' באדר ב'** תש"ס (**8** במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום הוא היום ה**שני** לראש חודש אדר ה**שני** – **משנכנס אדר מרבים בשמחה**! –
=**זה היום עשה ה', נגילה ונשמחה בו**!=

(עמית לעבודה הירהר לי אתמול, בעוד שחודש אדר **א**'(=1) הוא ליחידים, אדר **ב**'(=2) הוא לרבים – ברמז לעובדה שחוגגים **יחד** את ימי פורים ואירועים חשובים נוספים דווקא בחודש זה.)

ולהזכיר את הדברים שאמרנו לפני חודש:

מזלו של החודש – דגים – לפי שבחודש זה הדגים שבנהרות ושבאגמים פרים ורבים. ומזל 'דגים' הוא מזל של ברכה, מפני שהדגים מכוסים מן העין ואין העין הרעה שולטת בהם. ואין הקללה שורה בדגים לעולם. ואפילו במי המבול לא מתו הדגים כיוון שלא השחיתו את דרכם. והדגים אינם מזדווגים אלא לבני מינם בלבד.

בזמן בית המקדש השני, היו אנשי הכנסת הגדולה מכריזים **היום** על **השקלים** ועל **הכלאים** לפי ציווי התורה:
=זה יתנו, כל העובר על הפקודים מחצית השקל בשקל הקודש...תרומה לה'= [שמות **ל**' 13]
והכריזו בכל ערי ישראל להביא מס השקל השנתי הזה במשך חודש אדר, כי "אחד בניסן ראש חודש לרגלים" ובו מתחילים לקנות **קרבנות הציבור** מכספי השקל החדשים.
{**נ.ב. היסטורי:** בין גלגוליו ההיסטוריים של מטבע ה**שקל** לפני שימושו הנוכחי כמטבע המדינה (מאז 1980), **שקל** הוא השם שנתנו לתעודה על תשלום דמי החברות בהסתדרות הציונית העולמית ושהקנתה זכות בחירה לקונגרס הציוני.}

וכן הכריזו בו ביום על **הכלאים**:
=...שדך לא תזרע כלאים...= [ויקרא **יט**' 19]
שכן, הגיע זמן הזריעה. והזהירו לעקור מן השדה מינים אחרים ממה שכבר זרעו, חוץ ממן אחד בכל חלקה. [משנה "כלאים", **ב**', ה']

היום, בשנת ת"ר(1840-5600), ראשיתה של **עלילת-הדם בדמשק** – התפרצות אמטישמית שבמהלכה נכלאו, עונו ונרצחו רבים מיהודי דמשק. עלילת הדם עוררה גל של אהדה יהודית ומחאות בעולם. לבסוף, היהודים זוכו ומעניהם נענשו. [תאריכון]
הפרשה החלה בעקבות היעלמם של נזיר איטלקי ומשרתו המוסלמי. גופותיהם לא נמצאו, אבל בדמשק פשטה שמועה שיהודי העיר רצחו אותם כדי להשתמש בדמם לאפיית מצות לפסח. העלילה, כאמור, הסעירה את דעת הקהל באירופה. רבים הצטרפו ליהודי אירופה ודרשו לפעול לשחרור העצורים ולמחיקת ההאשמות האנטישמיות נגדם. משלחת של יהודים מאירופה, בראשות יצחק אדולף כרמיה (באותם הימים: חבר פרלמנט צרפת) וסר משה מונטיפיורה, יצאה למצרים ותבעה ממוחמד עלי – שליט מצרים – שיעביר את חקירת הפרשה מרשויות דמשק לשיפוטו של בית דין באירופה. אלא, עלי ובעלת בריתו, צרפת, חששו מחקירת הפרשה לעומקה. במקום זאת, העדיף מוחמד עלי להורות על שחרור העצורים היהודיים.
עלילת דמשק, שחברו בה שנאת יהודים ואינטרסים פוליטיים, העצימה את תחושת שותפות הגורל בין היהודים. [ואלה תולדות...2000]

יום נעים (עם תפילת "תן טל ומטר לברכה")!